

přesvědčiti se o nesprávnosti zpráv takových, aby je dále ne-reprodukoval. Průměrnému státnímu občanu známa přece organisace našich soudů, ten věru si pomyslí, že by některým našim novinářům svědčila trochu delší lekce o občanské nauce.

K výkladu Šu 519 č. 2 c. ř. s. (srv. Právník, 1925, seš. 1 a 2) píše nám p. Dr. Bauer, advokát v Liberci: »Nemýlím-li se, nedošla při výkladech pro i contra náležité pozornosti jedna okolnost, která by podle mého mínění neměla býti přehlížena. Předpis Šu 519 č. 3 je od předpisu Šu 519 č. 2 oddělen nikoli čárkou, nýbrž středníkem, právě tak jako norma v č. 2 obsažená je středníkem oddělena od č. 1. Tato skutečnost zdá se mně, kromě velmi pozoruhodných vývodů p. Turečkových, mluvíti rovněž pro správnost mínění Horova a Ottova, jím zastávaného; neboť kdyby byl úmysl zákonodárcův směřoval k tomu, aby nejenom ve případě § 519 č. 3, ale i ve případech § 519 č. 2 byl rekurs závislým na tom, aby byl v usnesení odvolacího soudu vyhrazen, bylo by jistě č. 2 od č. 3 odděleno nikoli středníkem, nýbrž čárkou.

Podmínečné odsouzení v Belgii. V Belgii byl podán v poslanecké sněmovně návrh na změnu zákona o podmíněčném odsouzení (z 31. května 1888). Návrh připouští podmíněčné odsouzení při trestu vězení bez rozdílu trvání (vězení je trestem za přečin, peine correstionnelle), vylučuje však podmíněčné odsouzení k peněžitě pokutě. V odůvodnění návrhu se uvádí, že cílem belgického zákona o podmíněčném odsouzení bylo především omeziti krátkodobé tresty na s v o b o d ě; výsledky podmíněčného odsouzení prý uspokojují tím méně, čím mírnější trest byl podmíněčně uložen (pokuta). — Návrh by zasloužil úvahy, kdyby mu byly přizpůsobeny trestní sazby zvláštní části trestního zákona.

Podle plainého práva (srv. zejména čl. 551 a n. belg. tr. z.), byl by trestný čin, který možno potrestati toliko pokutou, přísněji trestný, než čin trestný též vězením, poněvadž trest vězením mohl by býti uložen též podmíněčně a osvědčila-li se osoba podmíněčně odsouzená, má se za to, že nebyla vůbec odsouzena — Je zajímavé, že návrh vyslovuje přání, aby zvýšené příjmy z pokut umožnily vládě lépe odměňovati justiční zaměstnance.

Československá společnost pro právo trestní je nejpočetnější národní odbočkou Mezinárodní společnosti pro právo trestní; má podle seznamu, který byl otištěn v Revue internationale de droit pénal, 543 členů. Na druhém místě je skupina francouzská o 387 členech, na třetím polská o 110 členech.

Vyšší kvalifikace soudců a proces Hlasivcův. V týdeníku »Přítomnost« z 16. dubna 1925 na str. 216 vyslovuje senátor Dr.